

Ne essünk a tavalyi hibákba

A szakember javaslatai a tsz-ek 1964. évi termelési terveinek elkészítéséhez

Bár termelőszövetkezeteink előtt áll még az őszi elvetések, a betakarításnak, a mélyszántásnak nagy és sok erőfeszítést igénylő munkája, ezekben a hetekben egy újabb, igen fontos feladat elvégzése járul a közös vezetőre és tag-ságára: október 15-ig ki kell dolgozni a gazdaság 1964. évi termelési tervét.

A tavalyi tapasztalatok azt mutatják, hogy sok szövetkezetben nem fordítottak elég gondot a termelési terv elkészítésére, nem a reális helyzetből indultak ki, nem elemezték megfelelően a gazdaság adottságait, többségében egyedül az agronómusok állították össze, s az így készült rossz tervet végigkísérték az egész gazdasági élet, rányomták bélyegüket az idei eredményekre.

E tervezési hibákról, s a terv-készítés követelményeiről folytattunk a napokban beszélgetést Fülöp Győző elvtárral, a megyei tanács mezőgazdasági osztályának terv- és pénzügyi csoportvezetőjével, aki bevezetőben elmondotta, hogy a termelőszövetkezetek terveit az 1964-es gazdasági évről is — a tavalyihoz hasonlóan — két ütemben készítik. Október 15-ig kell elkészülniük a termelési tervvel, míg a zár-számadás után — annak ada-taira támaszkodva — kerül sor a pénzügyi rész kidolgozására.

Összhangban a népgazdasági tervvel

— A legfontosabb az — hangsúlyozta Fülöp elvtárs —, hogy a szövetkezeti terv a legtel-jesebb összhangban legyen a népgazdasági 1964. évi tervvel. A megyei tervnek a járássokra való lebontása már megtörtént, s a főbb felvásárlási és termelési irányszámokat megbeszél-ték a községi tanács- és tsz-vezetőkkel.

Ismertette a továbbiakban, hogy tavaly ősszel a termelési terv készítésekor a követ-kező főbb hibákat követték el a termelőszövetkezetekben:

1. A munkaerőhelyzet nem állt összhangban a tervbe be-állított munkákkal;

2. Nem volt meg a kellő összhang a növénytermelés és állattenyésztés között;

3. nem határozták meg előre a leghevesebb, legösszetettebb jövedelemelosztási formákat;

4. az áruértékesítésben nem egyenletesen oszlottak meg a bevételek az egyes időszakokra. — E hibákból okulva, azt kérjék a termelőszövetkezetek vezetőitől — folytatta —, hogy a tervezés megindulása előtt a vezetőség értékelje a jelenlegi gazdasági helyzetet, használják fel ennek az időszaknak tapasztala-tait, vizsgálják meg a terve-zés jó és rossz oldalait, s kü-szöbökkel ki végre a már több éve előforduló hiányosságokat.

A kiinduló pont: a munkaerőhelyzet

— A tervezés feltétlenül a munkaerő-helyzetből induljon ki. Mériék fel a termelőszövetkezetben a dolgozó tagok szá-

mát, vizsgálják meg, hogyan oszlik az meg nem emek és kor-szerint, mennyi a munkacsú-sokra bevonható családtagok száma — és ennek alapján alakítsák ki a termelés szerke-zetét. Ahol a munkaerő nincs biztosítva, ott vizsgálják meg a gépesítés fokozásának lehetősé-gét, s mindezt mérlegre téve döntenek.

A következő lépés a növény-termelés és az állattenyésztés összhangjának kialakítása. Itt abból induljanak ki a tervé-készítéskor, hogy a kenyérgabona vetési tervet feltétlenül telje-síteni kell — ugyancsak a szer-ződéses növények termelését. Ezek — hangsúlyozta — népgazdasági tervfeladatok, rová-szakra nem lehet takarmányt termelni. A fennmaradó szántó-területet lehet beállítani abrak és szalasnövények termelésére. Az abraknövények közül a kukorica, a szalások közül pedig az évelő pillangós és a siló ter-melése a legfontosabb. Az abrak és a szalás termelés meg-ozslásánál vegyék figyelembe a rét- és legelőterületeket — ahol ez több, ott növelhető az abraktermelés, és csökken-teni lehet a szántóföldi szalás vetésterületét. A rendelkezésre álló takarmánymennyiség figyelembevételével következhet az állattenyésztés és hizlalás tervezése. Takarmányhiányra állattenyésztést, illetve hizla-lást tervezni nem lehet. Ehhez tartozik még — folytatta —, hogy a növénytermelésen belül a szalastermelést úgy terve-zék a közös gazdaságok, hogy az állattálmány részére a zöld-takarmány folyamatosan bizto-sítva legyen.

A jövedelemelosztásról szólva elmondotta Fülöp elvtárs, hogy megfelelő formájának ki-dolgozása a vezetőség egyik legfontosabb feladata. Ezt már most, a tervezés idején alapo-san meg kell beszélni a tagság-gal, s olyan formát kiválasz-tani, amely ösztönzően hat a tagok munkájára, és elősegíti, hogy egységnyi területről na-gyobb legyen a jövedelem. A leghevesebb jövedelemelosztá-si forma általában az, ahol a kapásoknál a termés bizony-százalékát kapja a tagság csök-szentelt munkaezredje mellett. A rétek természeténél betakarítá-sánál ugyancsak arra kell tö-rekedni, hogy az lehetőleg munkaegységre történjen. A pillangósok részes betakarítá-sával a megyei szakvezetés nem ért egyet — hangoztatta.

Bevételek minden időszakban

— Az áruértékesítést úgy terve-zeze meg a termelőszövetke-zet — folytatta —, hogy a gaz-daság folyamatosan jusson be-vételhez állapotokból, állati ter-mékekből, a növénytermesztés-ből, és mindig biztosítva legyen a megfelelő összeg a szükséges kiadásokra, a tagságnak való előlegfizetésre. Igen fontos, hogy a község részére megadott felvásárlási előirányzatok bizto-sítva legyenek. Ennek érde-

kében a szövetkezet vezetőisége vizsgálja meg, hogy mit tud abból adni a közös, s mit kell a háztájának adnia. A népgaz-daság számít arra, hogy a ház-táji gazdaságok különösen a hizsértés, vágómarha, vala-mint a tej- és tojásfelvásárlási előirányzatok teljesítéséből megfelelően kiveszik a részü-ket.

— Különösen felhívjuk a ter-melőszövetkezetek figyelmét arra, hogy a tervkészítés kollektív munka legyen. Együtte-sen végezze azt a vezetőség, be- vonva a brigádvezetőket, a nagy tapasztalatokkal rendel-kező, jól dolgozó szövetkezeti tagokat. Egy pillanatra se felejtsek el, hogy a tervet nem a járásnak, nem a megyének ké-szítik, hanem saját maguknak, a szövetkezet gazdálkodásának lesz az az iránytűje, és ha meg-felelő gondossággal, előrelátá-sal terveznek, a kedvezőtlen időjárás esetén is legfeljebb 10—15 százalékos eltérés lehet az eredményekben. Érezze a szövetkezeti vezetés a tervezés során, hogy elsősorban a tag-ságnak tartoznak felelősséggel, azoknak, akik bíznak bennük, hogy olyan tervet dolgoznak ki a jövő esztendőre, amelyik elő-segíti a gazdaság további gyar-apodását, a tagság jövedelmé-nek biztosítását. Ha ez a fele-lősségérzet nem hiányzik be-lőlük, úgy a mostani tervezés során el tudjuk kerülni a ko-rábbi hibákat — mondotta be-fejezésül Fülöp elvtárs.

Kötik a jövő évi kenyérgabona-értékesítési szerződéseket

— Egyszerűsödik az elszámolás, az átadási határidő

1964 szeptember 30

A Malomipari és Termény-forgalmi Vállalat szakemberei is megkezdtek az 1964 évi ga-bonaértékesítésre vonatkozó tárgyalásokat a szövetkezeti gazdaságok vezetőivel. Gyakor-latilag az ország egész terüle-tén hozzáfogtak a jövő évi ter-ményértékesítési szerződések előkészítéséhez, illetve megkötéséhez.

Az 1964 évi termésű kenyérgabonára köthető terményérté-kezesítési szerződések lehetővé teszik, hogy a szerződő szövet-kezeti gazdaságok igazolt ter-méscsökkenés esetén, minden kötbér következmény nélkül 10 százalékkal kevesebbet adja-nak át a lekötött mennyiség-nél. A vállalatot ugyanakkor arra kötelezi a szerződés, hogy ha a gazdaság terméseredményei a tervezettnél kedvezőbben ala-

kulnak, a lekötött mennyiség-nél 20 százalékkal többet ve-gyen át változatlan, vagyis a szabad felvásárlási áránál má-zsánként 10 forinttal magasabb szerződéses áron.

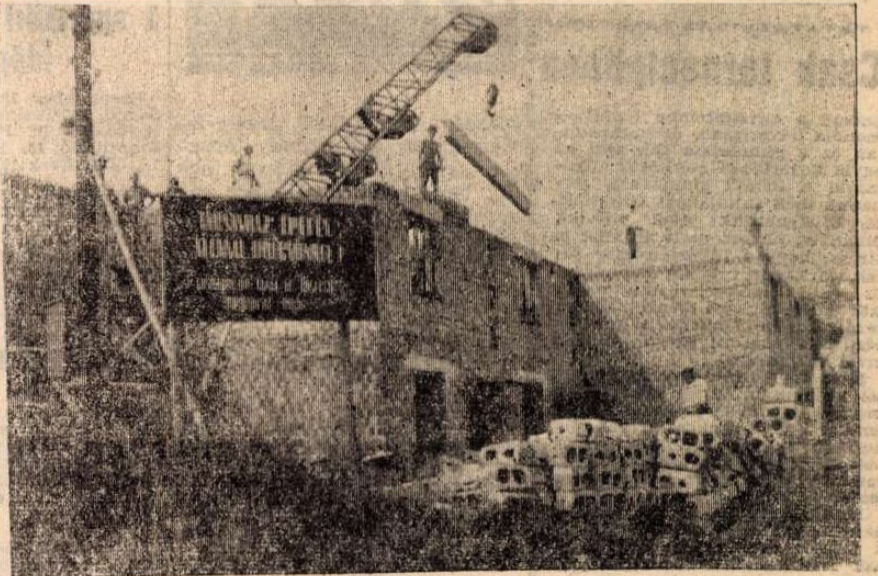
A leszerződött gabona átadá-si határideje 1964 szeptember 30. A kialakult és bevált gya-korlat szerint azonban a Ma-lomipari és Terményforgalmi Vállalat illetékes járási kire-neltségei és a termelőszövet-kezetek a termés betakarítását megelőzően megállapodást köt-nek a szállítás határidejére, az átadás helyére és ütemére. — Gyakorlatilag tehát az ilyen módon rögzített határidőt kell a szerződés teljesítése szem-pontjából érvényesnek tekinte-ni.

Az ellenérték kifizetésével kapcsolatban szoros és pontos

előírásokat tartalmaz a szer-ződés. Napi 0,05 százalékos ké-sedelmi kamat fizetésére köte-lezi a felvásárló vállalatot ab-ban az esetben, ha a termelő-szövetkezet elszámolásra vo-natkozó írásbeli nyilatkozatá-nak kézhezvétele után 48 órán belül nem számolja el, illetve nem egyenlíti ki az átvett ga-bona ellenértékét.

A kenyérgabona értékesíté-sre szerződő szövetkezeti gaz-da-ságok különböző termelési költségek fedezésére, illetve a tagok számára fizetendő kész-pénz előleg céljára az értékesi-tésre leszerződött gabona vár-ható értéke 60 százalékánál megfelelő összegű rövid lejára-tú hitelt igényelhetnek a Ma-gyar Nemzeti Bank illetékes fiókjától.

A Zalaeger-szegi Építőipari KTSZ munká-sai építik a Vizsáréten az OTP sorháza-kat. Az „A” 11-es épület már tető alatt van. Képünk az „A” 12-es épület te-tőfelrakási munkálatait örökíti meg. A nehéz betonge-rendákat autó-daru emeli fel. Kovács Béla brigádját men-tesíti a geren-dák kézleróvel történő felhú-zásától. (Horváth J. felv.)

A lakosság ügyes-bajos dolgainak intézésére éppen olyan gondot kell fordítani, mint a városfejlesztésre

A városi tanács munkáját értékelte a nagykanizsai városi pártbizottság

Ülést tartott a nagykanizsai városi pártbizottság. Az ülésen megjelent Kiss Sándor, a minisztertanács tanácsszervek osztályának munkatársa, Török Lajos, a megyei tanács elnöke, Varga József, országgyűlési képviselő és Bors István, a megyei pártbizottság munkatársa. Résztvettek az ülésen a városi pártbizottság póttagjai és a revíziós bizottság tagjai is.

A városi pártbizottság előtt

Nagy Lajos, a városi tanács el-nöke beszámolt a tanács fél-éves munkájáról.

Aktiv tanács munkája

Nagy Lajos a többi között elmondotta, hogy az új városi tanács eddig 5 ülést tartott, s az üléseken a tanácsnagyság 80—85 százaléka minden alkalom-mal megjelent. Az 5 tanácsüle-sen 99 felszólalás hangzott el, továbbá 131 közérdekű inter-pellációs kérdéssel foglalkoz-tak. A tanácslelések előkészíté-sét, a tanácsnagok munkáját jól segíti a pártcsoport, amely rendszeresen megbeszéli, meg-vitatja a tanácslelések elé ke-rülő napirendi pontokat és ha-tározati javaslatokat.

A végrehajtó bizottság 19 al-kalommal tartott ülést a vá-lasztások óta. Az üléseken 79 napirendi pontot tárgyaltak meg, amelyek városfejleszté-sel, művelődéssel, egészséggy-gyel, mezőgazdasággal, pénz-ügyekkel, kommunális ügyek-kel kapcsolatos kérdésekkel és

rendelet alkotással foglalko-ztak.

— A tanácsnagok fogadónap-jai — hangsúlyozta a továb-biakban Nagy Lajos — azt bi-zonyítják, hogy a lakosság bi-zalommal fordul a tanács vég-rehajtó bizottságához és a ta-nácsnagokhoz. E tapasztalatok alapján nagy gondot fordítunk arra, hogy az apparátus is lelkiismeretesen, körültekinté-sel, megfelelő hangnemben in-tézzék a lakosság ügyeit. Saj-nos ezen a téren egyes osztá-lyainkon még nincs minden rendben. Gyakran találkozunk bürokratikus szemlélettel. Har-colunk kell ez ellen. Nem sza-bad megelégedni arról, hogy a panaszos vagy kérelmező szá-mára a legkisebb ügy is a leg-nagyobb, legfontosabb. Egy-egy határozattal emberek és csalá-dok sorsa dől el. Éppen ezért a legszigorúbban ellenőriz-zük, hogy a lakosság ügyeit az osz-tályok rendkívül gondosan, gyorsan intézzék.

A városfejlesztésről

A továbbiakban Nagy Lajos a város fejlesztésének perspek-tíváiról és az ezzel kapcsolatos eredményekről szólt. Elmondot-ta, hogy a felsőfokú mezőgaz-dasági technikum kollégium- és tanépülete 20 millió forintot költséggel épül meg.

Véglegessé vált — mon-dotta —, hogy az Egyesült Izrá-lyt telepít Nagykanizsára, s jövőre megkezdik közel 10 millió forintot költséggel az 500

főt foglalkoztató szakmunkás gyároló üzem építését. Tárgyalások folynak más üzemek idelelepitéséről, illetve néhány meglevő bővítéséről is.

— A közegfejlesztési mun-kákra vonatkozó és a lakossá-got érintő határozatokat min-den esetben felfüggesztjük, ha-gos hirdető, valamint a nép-front aktívák és lakóterületi pártcsoportok írtán nyilvános-ságra hoztuk — folytatta tájé-koztatóját a tanácselnök —. Ugy vélem, ez is hozzájárul ahhoz, hogy a város építé-sé, fejlesztése ma már közös ügy, amiről a város lakói úgy be-szélnek, mint egyéni problé-máikról.

Befejezésül Nagy Lajos a tár-sadalmi munkák helyzetéről, mezőgazdasági, ipari és kom-munális kérdésekről beszélt.

Az „apró” ügyek — fontos ügyek!

Az alapos és mélyreható be-számoló után élénk vita ala-kult ki. A felszólalók általában egyet értettek a beszámolóban elhangzottakkal, több részlet-kérdésben azonban kiegészíté-ték azt.

Török Lajos, a megyei ta-nács elnöke a többi között az alábbiakat mondotta:

— Nagyon fontos, hogy min-dig, mindenről jól tájékozta-sd az embereket. Ha a lakos-ság tudja miről van szó, isme-ri a célt, segít elérni azt. Ugy-vélem én is, hogy javítani kell a tanácsapparátus munkáján.

A lakosság ügyes-bajos dolga-it esetenként még mindig felüle-tesen, közömbösen kezelik. Ezen a téren gyökeres válto-zásokat kell elérni, hogy min-den ember bátran, bizalommal forduljon problémáival a ta-nácsához.

Kiss Sándor, a miniszterta-nács tanácsszervek osztályának munkatársa óva intett, nehogy az elmúlt fél év eredményei el-bizakodottá tegyék a tanácsot

— Öröndetes — hangsúlyo-zta —, hogy a tanácsnagok ak-tívak. Amde ezt az aktivitást meg is kell őrizni. A biztató kezdet eredményeit állandósí-tani kell. Ez legyen az egyik fő-feladat. Vigyázni kell, nehogy visszaesés következzen be. Ja-vaslom, hogy a tanács a jelen-leginél még többet foglalkozzék a kommunális, egészségügyi és kulturális kérdésekkel. Helyes az, hogy a tanács nagy gondot fordít a városfejlesztési felada-tok megoldására. Am ez a mun-ka sokat veszít értékéből, ha mellette megfigyelnek az eg-yedek, az úgynevezett „apró” ügyekről. A lakosság panaszai-nak, ügyes-bajos dolgainak in-tézésére legalább olyan gondot kell fordítani, mint a városfej-lesztési ügyre.

A vitát Vukits László, a vá-rosi pártbizottság első titkára foglalta össze. Hangsúlyozta, hogy a tanács eddigi munkája biztató eredményeket hozott, s ezeket tovább kell fejleszteni. Jó és célszerű volt a lakóbi-zottságok megalakítására, vala-mint a lakások elosztásának igazságosabbá tételére vonatko-zó rendelet.

— Általános tapasztalat — mondotta befejezésül Vukits László —, az emberekben meg-van a hajlandóság arra, hogy tegyenek valamit a városért. A tanács éljen ezzel a hajlandó-sággal és mindenkor igényelje a lakosság támogatását, s szer-vezeze meg, hogy ki, hol, mi-kor végezheti a köz érdekében a legeredményesebb munkát.

A második napirendi pon-tban Bedő István a városi párt-bizottság titkára szervezeti vál-toztatásokat javasolt. Gálosi Istvánt, aki kétéves iskolára távozott a városból, visszahív-ták a városi pártbizottság vég-rehajtó bizottságából és helyet-tel Nagy Lajost, a városi tanács elnökét választották meg a vég-rehajtó bizottság tagjának.

Új olvasók az új könyvtárban

Egy hónapja, hogy a könyv-barátok, az olvasnivalók előtt kitért a zalaeger-szegi városi fiókkönyvtár, s ma már több mint százötven be-iratkozott olvasója van. Az új lekönygyedből egyre többen keresik fel Kovács Jánosné könyvtárvezetőt, s iratkoznak be mála.

— Sajnos még hiányos a könyvvállományunk. Körülbelül kétezer kötet könyvünk van, de rövidesen még ugyanennyit kapunk. A jövő évben pedig ötvenezer forintot költünk könyvvásárlásra — mondja Kovácsné.

A legjobban az bántja, hogy az általános iskolások igényét nem tudja kielégíteni, ők köte-lező olvasmányait szeretnék kikölcsönözni a könyvtárból. A Pál utcai fiúkból mindössze egy példány van, s Móricz Légy jó mindhalálig című regényéből sincs több.

Az egyik asztal mellett ma-gas, barna hajú lány hajol a könyv fölé. Marton Erzsébet, a Zrínyi gimnázium negyedik b. osztályának tanulója. A Drezdai Képtár reprodukciós anyagát és a XIX. század

magyar festészeté című köny-vet nézegeti. Ezeket a könyve-ket nem kölcsönzi ki a könyv-tár, de az érdeklődők itt tanul-mányozhatják.

— Itt lakom a közelben — mondja Marton Erzsébet —. Mindennapos vendége vagyok a könyvtárnak.

— Mit olvas legszívesebben?

— Most Kosztolányi novellá-kat kerestem, de sajnos nincs bent. Szeretem Thomas Mann-t, Móriczot. Ha időm engedi, minden délután átjövök és itt is olvasgatom.

Négy általános iskolás leány nyit be az ajtón. Most iratko-znak be. A József Attila iskola tanuló. Györke Júlia negyedi-kes, Béres Kati hatodikos, Ko-vács Mária hetedikos, a legki-sebb, Rácz Katalin pedig más-odik osztályos.

Az ifjúsági könyvek állvá-nyát veszik ostrom alá, de a legkisebb a meséskönyvek kö-zött is válogat. Olyan otthono-san mozognak a könyvvállá-nyok körül, hogy azt hinné az ember törzsvendégek.

Pedig csak ezután lesznek azok.

Egy év alatt két osztályt is elvégezhetnek a dolgozók általános iskoláinak hallgatói

A dolgozók iskoláiban is kez-dődik a tanítás. Kivételek a mezőgazdasági területen dolgo-zók általános iskolái, ahol csak október közepén indul a tan-év. A dolgozók általános- és középiskoláiban a hallgatók száma az idei tanévben előre-láthatólag jóval meghaladja a negyedmilliót. Több helyen az oktatást szakmai ismeretek nyújtásával is összekapcsolják. A Chinoinban a szakmunkás-képzés anyagát kapcsolják egybe az általános iskolai he-tedikos és nyolcadikos tan-anyaggal, plusz egy tanítási nap beiktatásával, anélkül,

hogy bármely tárgy óraszámát csökkentenék. Az első év végén a hallgatók öt százaléka, a má-sodik év végén ismét öt száza-lék, tehát két év alatt tíz szá-zalék béremelést kapnak ered-ményes tanulás esetén.

A kiskunfélegyházi járásban kísérletképpen a dolgozók álta-lános iskoláiban egyes tantár-gyakból már félévkor vizgáz-nak a hallgatók, s így keve-sebb tárgyból kell készülniük a tanév végén. Ez nem csak szá-mukra jelent könnyítést, ha-nem a velük foglalkozó peda-gógusoknak is, akik kijárnak a távoli tanyákra. Mivel az el-

ső félévben befejezik a ki-sebb óraszámú tárgyak tanítá-sát, a tanév második felében már csak a magasabb óraszám-lal előadott tárgyakat oktatják s ezért nem kell annyiszor ki-menniük az iskolába.

A Művelődésügyi Miniszté-rium tájékoztatása szerint mind a fővárosban, mind vi-deéken — az idén először — lehetőséget adnak arra, hogy a VII—VIII. osztályt a dolgo-zók általános iskolájában egy év alatt is elvégezhessek a kö-telvezendő előírt óraszámok tel-jesítésével azok, akik erre va-lakoznak. (MTI)